

15 Mill. Kr., som var bevilgede i Forvejen, kunde være paabegyndte. Hvorledes vilde man saa være stillet?

Nej, skal vi ikke være enige om at vente med den Bevilling, til vi ved, hvad vi skal bruge den til? Jeg skal anbefale, at man venter saa længe, til man har vedtaget, hvad man vil have gjort, og hvorledes det skal gøres. Jeg vil, som jeg sagde før, gerne være med til at se stort paa dette Forhold og skal ikke lade mig afskrække fra at stemme for store Beløb til Ophjælpning af vort Fiskeri — det er ikke paa det Punkt, der er noget i Vejen —, men jeg vil gerne have nogenlunde Sikkerhed for, at de store Beløb, jeg stemmer for, bliver anvendt til noget, man i Forvejen er klar over, hvad er, og som man kan være nogenlunde sikker paa vil opfylde deres Bestemmelse. Jeg var i sin Tid sammen med mine Partifæller imod Gennemskæringen af Hvide Sande, og jeg tør sige, at vi gaar heller ikke i Fremtiden med til noget, der forekommer os at være lige saa planløst og uforberedt, som Forslaget til denne Gennemskæring var, og som kan befrygtes at medføre ganske tilsvarende Følger. Nej, lad os bygge paa Erfaringens Grund, lad os udføre, hvad der her er foreslaaet af Regeringen, og derefter gaa videre, efterhaanden som det skønnes forsvarligt, og som man har faaet Erfaring for, at man virkelig kan vente et Resultat deraf! Som jeg nævnedefør, har Regeringen, med sine Teknikere som Raadgivere, dog de bedste Betingelser for at skaffe Klarhed over, hvad der i saa Henseende er rigtigt og forsvarligt, og derfor bør man overlade den Initiativet paa dette Omraade.

Ufærdigt og ulogisk som de 8 Medlemmers Lovforslag forekommer mig at være, rejser sig det Spørgsmaal, hvorfor det netop fremkommer i dette Øjeblik, midt under Højspændingen med Hensyn til Forfatningsændringen. Ja, man kan sige, at der foreligger Krav fra Fiskerne, men de to ærede Medlemmer, som har talt før mig, har jo begge gjort opmærksom paa, at de Krav har været rejst i en Menneskealder — der staar endda i Bemærkningerne til de 8 Medlemmers Lovforslag, at de har foreligget i 50 Aar. Der har da været god Tid til at faa Øje paa disse Krav før netop i dette Øjeblik. Flertallet af de ærede Forslagsstillere har jo ogsaa siddet her i Tinget med en Regering af deres egen Partifarve paa en Tid, da der ikke var nogen økonomisk Misère — man taler jo i Bemærkningerne om en økonomisk

Misère som Grund til, at man ikke tidligere er fremkommet med Forslaget. Hvorfor i Alverden kom de ikke frem med deres Forslag den Gang? Der var jo akkurat den samme Grund til det da som nu. Ja, Fiskeriet har taget større Opsving, som det ærede Medlem, der sidst talte, oplyste, men det havde jo allerede i 1903—04—05 taget et saa betydeligt Opsving siden 1892, som det ærede Medlem selv godtgjorde med Tal, at der havde været al god Grund til at drage Sagen frem allerede den Gang, da Flertallet af de ærede Forslagsstillere som nævnt havde en Regering af deres egen Partifarve. Hvorfor blev Forslaget da ikke stillet? Ja, man kan jo rejse det Spørgsmaal, men det kan blive vanskeligt at faa det besvaret. Det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) gav sig forleden Dag selv Attest for at være en yderst alvorlig Mand. Da dette saa grav alvorlige Medlem er Medforslagsstiller, kan man jo ikke antage Lovforslaget for at være en 8 Dage forsinket Fastelavnsspøg. De øvrige Medforslagsstillere er maaske ikke saa alvorlige, men jeg vil nu heller ikke mistænke dem for at ville lave os en Fastelavnsspøg. Ogsaa det ærede Medlem fra Vraa (Grønberg), et klarsynet og vidtskuende politisk Hoved, er Medforslagsstiller; man kan derfor heller ikke tænke sig, at det er Hensigten at sætte Regeringen i Forlegenhed, den Regering, der af Hensyn til Forfatningssagen har lovet ikke at sætte større Stridsspørgsmaal paa Dagsordenen. Det kan under disse Omstændigheder heller ikke tænkes, at man skulde have Lyst til at gøre et Overbud over Regeringens Lovforslag. For blandt de Herrer Forslagsstillere er der Folk, som Gang efter Gang har beklaget, at der fra anden Side lejlighedsvis var fremkommet saadanne Overbud. Nej, Motivet maa være absolut sagligt. Men naar det er Tilfældet, forekommer det mig rigtignok mærkværdigt, at Forslagsstillerne har kunnet tænke sig, at et saa ganske uforberedt Lovforslag har Betingelser for at finde Jordbund i Rigsdagen. Det giver mig et Indtryk af, at jeg hidtil har næret for god Tro til Forslagsstillernes sunde Omdømme.

Jeg kan ikke tage dette Lovforslag helt alvorligt, hvor gerne jeg end vil. Hvis der forelaa et tilsvarende Lovforslag fra Regeringens Side, der byggede paa de fornødne Undersøgelser og tydeligt viste, at Planen virkelig var sund og god, vilde jeg derimod, selv om det kostede lige saa meget, ubetinget være med til at stemme derfor.